

[Justitsministeren]

dansk. Jeg læser uden besvær hollandsk, men jeg taler det ikke. Jeg mener, at det, der her er nævnt, går ud på, at man stiller et yderligere krav, men jeg kan i øvrigt ikke se, at det er et skærpet krav, og jeg synes ikke, at der er nogen grund til at stille yderligere krav på det sproglige område.

Med hensyn til betydningen af, at en ansøger har begået kriminalitet, foreslås i punkt 2 skærpselse i de tilfælde, hvor en ansøger har fået straf af ubetinget hæfte eller fængsel, samt skærpselse i det tilfælde, hvor en ansøger tidligere er straffet. Bl.a. foreslås de perioder, hvor idømt straf skal være til hinder for dansk indfødsret, forlænget, og forlængelsen skal regnes fra udståelsen af straffen.

Med hensyn til det sidste kan jeg oplyse, at det tidligere efter Indfødsretsudvalgets praksis var sådan, at afsoningstidspunktet var afgørende.

I 1985 ændrede Indfødsretsudvalget imidlertid retningslinjerne. Det blev besluttet, at det tidsrum, der skal forløbe, inden en person kunne optages på et lovforslag, normalt skulle regnes fra gerningstidspunktet. Baggrunden herfor var især, at samtlige ansøgere, der havde begået kriminalitet, herved blev stillet lige, idet det ikke skulle være afgørende, hvornår en ubetinget frihedsstraf blev afsonet.

Mere generelt med hensyn til betydningen af kriminalitet blev dette spørgsmål drøftet indgående i Indfødsretsudvalget i efteråret 1993.

Efter de oplysninger, jeg har modtaget, var der ikke i udvalget flertal for stramninger af den karakter, som beslutningsforslaget lægger op til, og heller ikke jeg kan støtte ændringer på dette punkt.

Endelig foreslås det i beslutningsforslagets punkt 3, at praksis vedrørende tilbagebetaling af gæld til det offentlige skal skærpes. Det foreslås, at gæld til det offentlige som hovedregel skal være fuldt tilbagebetalt; det oplyses imidlertid ikke, hvornår der skal være mulighed for at fravige denne hovedregel.

I dag er det sådan, at visse former for gæld til det offentlige efter Indfødsretsudvalgets praksis udelukker optagelse på forslag om indfødsrets meddelelse. I tilfælde, hvor en ansøger i en vis periode på ikke under et år har afdraget på gælden, således at der er blevet mindre gæld, eller hvis ansøgeren lever af bi-standshjælp og ikke har udsigt til at opnå løn-

net beskæftigelse, er Justitsministeriet imidlertid af Indfødsretsudvalget bemyndiget til at optage ansøgere på et lovforslag.

Denne praksis finder jeg er en rigtig måde at løse problemerne på. Det sikres på den måde, at eventuel gæld afdrages i videst muligt omfang, samtidig med at der ikke stilles krav, som det vil være umuligt eller urimeligt at leve op til.

Samlet finder jeg, at der ikke er grund til at ændre betingelserne for at opnå dansk indfødsret på de punkter, der er indeholdt i beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det er jo interessant og ikke overraskende at høre justitsministerens tale i denne anledning. I den anledning vil jeg spørge justitsministeren, om justitsministeren finder det rimeligt, at mennesker, der efter ankomsten til dette land myrder tilfældige personer, overhovedet nogen sinde skal have indfødsret.

Finder ministeren, at øksevoldsmænd, der invaliderer folk her i landet, efter at de er kommet hertil, efter at de har lært dansk ret at kende, og efter at de har været her i syv år – invaliderer folk på livstid! – skal have ret til at bestemme over dansk lov og ret som danske statsborgere med valgrettigheder osv.?

Finder justitsministeren, at mennesker, der driver heroin- og anden narcoimport og -handel her i landet som f.eks. i tilfældet Ludviminca, der havde 4,5 kg heroin i sin kuffert, nogen sinde skal have indfødsret i Danmark? Finder justitsministeren, at det er rimeligt, at den person, som jeg kaldte Ludviminca, bliver udvist for bestandig ved udløbet af sin straf, men alligevel på grund af ankemulighederne får dansk indfødsret? Er det rimeligt?

Erling Christensen (S):

I Socialdemokratiet finder vi det vigtigt, at mennesker, der bor fast i Danmark, og som har boet her i en lang årrække og i de fleste tilfælde sammen med deres familie, optages i vores samfund og integreres helt, således at de ikke bare føler sig som danskere, men også er det med de rettigheder og pligter, der følger heraf. Den holdning deles også af de nabolande, vi normalt gerne vil sammenligne os med.